

ע"פ 45294/10/14 - עלי אבו ראס נגד עיריית נצרת עילית

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

27 נובמבר 2014

ע"פ 45294-10-14 אבו ראס נ' עיריית נצרת עילית

בפני כב' סגן הנשיא ד"ר אברהם אברהם

המערער עלי אבו ראס

נגד

המשיבה עיריית נצרת עילית

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת ד' שרון-גרין) בתיק 34461-05-14

פסק דין

רקע והליכים בבית משפט השלום

1. המערער קיבל מספר דוחות חניה, בשל כך שחנה במקום חניה מוסדר בלא ששילם. ביחס לשלושה מהם, מן התאריכים 23.06.08, 19.06.09 ו-24.06.10, הוא הגיש לבית משפט השלום, ביום 20.05.14, בקשה לבטלם. בבקשתו טען המערער, כי מעולם לא עבר את עבירות החניה המיוחסות לו. הוא הוסיף ותיאר, כי פנה ביום 18.11.12 לחברת "שוהר", חברה שאת שירותי הגביה שלה שכרה המשיבה, בבקשה להישפט על הדוחות, אך במקום תשובה מ"שוהר" הוא זכה, ביום 15.01.14, לביקור של מעקלים בביתו, ומכאן באה פנייתו לבית המשפט. על כל אלה הוסיף המערער וטען, כי הסכום אותו הוא נדרש כיום הינו עצום, והוא מגיע כדי אלפי ₪, בעוד שהקנסות עמדו על 100 ₪.

2. בתשובתה טענה המשיבה, כי לאחר שלא שילם המערער את הדוחות היא שלחה לו, בתוך השנה הקצובה לה לשם כך ביחס לכל דו"ח ודו"ח, "הודעות קנס חדשות" כהגדרתן בתקנה 41(ב) לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974. למערער עמדו 90 יום להגיש בקשה להישפט, ומשלא עשה כן - רואים אותו כמי שהורשע ודינו נגזר, כך המשיבה. ועוד טענה המשיבה, כי לאחר ששלחה את הודעות הקנס החדשות, ומשהיה פסק הדין לחלוט והקנס לא שולם, היא פנתה למערער בדרישה לתשלום הקנס, ואחר כך נקטה פעולות גבייה נגדו.

3. כבר בבקשתו כפר המערער בכך שקיבל איזו מבין דרישות תשלום הקנס ("הדוחות") והודעות הקנס החדשות שמציינת המשיבה כי שלחה אליו.

4. בהחלטתה ציינה השופטת קמא, כי המשיבה הניחה לפני בית המשפט תשתית ראיה לכך, שכל אחד מן הדוחות הוצמד למכונת הרשומה על שם המערער, וכי נשלחו למענו הרשום הודעות הקנס הנ"ל. מן התיעוד שצירפה המשיבה עולה, כך השופטת קמא, כי שניים מן הדוחות התקבלו על ידי המערער, והשלישי חזר כיוון שלא נדרש. מכאן שכך מוחזק המערער כמי שנמסרו לו ההודעות.

5. על רקע העובדות הללו קבעה השופטת הנכבדה קמא, כי המערער החמיץ את המועד לבקש את ביטולם של הקנסות, ובקשתו - ככל שהיא מכוונת להארכת המועד להגשת הבקשה לביטול - מוגשת בשיהוי ניכר. על התיעוד

המתעד את הנחת הדוחות למכונתו של המערער, כמו גם את משלוח ההודעות וקבלתן במענו של המערער, מוסיפה השופטת קמא, כי ביום 18.11.12 הוא פנה למשיבה באמצעות בא כוחו בקשר עם הדוחות, משמע הוא ידע עליהם כבר אז, ובכל זאת המתין עוד כשנתיים עד כי פנה לבית המשפט בבקשתו הנוכחית. בקשתו הוגשה אף בחלוף מספר חודשים לאחר שהודבקה על דלת ביתו הודעת עיקול.

6. מכאן פנתה השופטת קמא לטענה, לפיה החוב שהיה בן כמה מאות שקלים תפח לאלפי ₪, ודחתה את הטענה בקובעה, כי אין לו למערער כי אם להלין על עצמו, כיוון שלא שילם את הקנסות, דבר שאילץ את המשיבה להפעיל את חברת הגביה, שמטבע הדברים הפעלתה כרוכה בעלות כספית. משום כך, והואיל וטענתו, לפיה הוא לא עבר את עבירות החניה, נטענה בכלליות ובלא פירוט, הגיעה השופטת קמא למסקנה, כי לא ייגרם למערער עיוות דין אם לא יבוטלו הקנסות. על כן סירבה השופטת קמא להאריך את המועד לביטולם.

סיכומה של החלטה, בקשת המערער נדחתה, תוך שבית המשפט קמא נמנע מלעשות צו להוצאות.

7. על החלטה זו מלין המערער בערעור שהניח לפניו, והוא מלא טענות כרימון כנגד המשיבה וחברת שוהר, לה הוא מייחס לא פחות מהתנהגות הנוגעת בפלילים בפעילותה לגביית הקנסות. הוא שב בערעורו ומבקש לשכנע בטענות השונות שהעלה בפני הערכאה קמא, שתמציתן הובאה מעלה. על כל אלה הוא מוסיף, כי היה על בית המשפט לקיים דיון בבקשתו, ולא להחליט על יסוד הכתובים. בתוך כך הוא מעלה טענות כנגד התיעוד שצורף לתשובת המשיבה אודות הדבקת הדוחות למכונתו, כמו גם התיעוד הנוגע למשלוח ולקבלת דברי הדואר.

דיון והכרעה

8. ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2.10.2003) קובע בית המשפט העליון:

"לסיכום, הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש. לאחר שיעיין בית-המשפט בבקשה הוא מוסמך לדחותה על סמך הדברים האמורים בה בלבד. עם זאת בית-המשפט מוסמך, על-פי שיקול דעתו, גם לבקש את תגובת המדינה או במקרים חריגים, כשהנסיבות מצדיקות זאת, לזמן את הצדדים לפניו. לא ניתן להציג רשימה סגורה של המקרים החריגים שבהם ראוי כי בית-המשפט יזמן את הצדדים לפניו עובר להחלטתו בבקשה לביטול פסק דין. ככלל, טיעון בעל-פה אינו נדרש נוכח חובת המבקש-הנאשם לפרט את מלוא טענותיו בבקשתו. טענות המבקש ותגובת המדינה להן, אם נדרשה, תהיינה מונחות בפני בית-המשפט, והוא יוכל להחליט בבקשה על-פיהן. בירור נוסף בנוכחות בעל-הדין יכול להיות נחוץ כשיש ביניהם מחלוקות ביחס לעובדות אשר יש להן חשיבות להכרעה בבקשה. דוגמה לחריג כזה הוא המקרה שבו יסבור בית-המשפט שיש ליתן למדינה הזדמנות לחקור את המבקש על תצהירו..."

9. במקרה שלפנינו נתן בית המשפט קמא את החלטתו לאחר שנתקבלה תשובתה המפורטת של המשיבה, ובלא שנתקיים דיון על-פה בבקשה.

נוכח טענותיו של המערער, שכפר בכך שהדוחות הוצמדו למכונתו, ונוכח הכחשתו את קבלת דברי הדואר ("הודעות קנס חדשות"), נראה בעיניי, כי העניין שלפנינו הוא מן המקרים החריגים, הצריכים בירור עובדתי שייעשה לאחר שבית המשפט יקיים דיון על-פה, בגדרו יתן בידי המערער להתמודד עם התיעוד שצורף לתשובת המשיבה, תיעוד

שהמערער מעלה כנגדו, בערעורו שלפניי, טענות אחדות הצריכות בירור.

10. הואיל וכך הנני מקבל את הערעור, מבטל את החלטת בית המשפט קמא ומורה על החזרת העניין לבית המשפט קמא, על מנת שינהג כאמור מעלה.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ה, 27 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.